Simon: Gospodine Maček, možete li se ukratko predstaviti?

Vladko Maček: Rođen sam 20.7.1879. u Jastrebarskom kao Vladimir Maček, ali sam kao kajkavac kojeg su zvali Vladek odlučio potpisivati kao Vladko. Završio sam Klasičnu gimnaziju i studij prava u Zagrebu.

Simon: Kada se postali član Hrvatske pučke seljačke stranke?

Vladko Maček: Član sam Hrvatske pučke seljačke stranke od njezinog osnutka 1904 Bio sam bliski suradnij Stjepana Radića.

Simon: Gospodine Maček, Vi ste više puta bili uhićivani i zatvarani.

Vladko Maček: Tako je. Prvi put sam bio uhićen 1919. nakon Prvog svjetskog rata. Godinu dana sam bio u zatvoru pod optužbom za protudržavnu djelatnost, na kratko 1925., zatim 1933. kada sam osuđen na tri godine, a pušten sam u prosincu 1934.

Simon: Koja je vaša uloga u Hrvatskoj seljačkoj stranci i kako ste doživljavali Stjepana Radića kao predsjednika HSS-a?

Vladko Maček: Bio sam potpredsjednik Hrvatske pučke seljačke stranke i zastupnik u Narodnoj skupštini za Bjelovarsko-križevačkoj županiji. Nakon smrti Stjepana Radića postao sam predsjednik sada već preimenovane Hrvatske seljačke stranke. Stjepan Radić je bio iznimno hrabar, načitan i volio je svoj narod i bila mi je Čast surađivati s njim. S dubokom tugom sam primio vijest o njegovoj smrti.

Simon: Koje postignuće smatrate svojim najvećim uspjehom.

Vladko Maček: Kako vidite, lajbek je raskopčan. Vidovdanski ustav, koji je preko sedam godina tištio Hrvatski narod, srušen je. Posve sam siguran u slogu i zrelost, a prema tome i jakost Hrvatskog naroda te s obzirom na veliku mudrost Njegova Veličanstva kralja, da će nam uspjeti ostvariti ideal Hrvatskog naroda: da Hrvat bude gospodar u svome domu, u svojoj slobodnoj Hrvatskoj.

Simon: Zar Vas nije strah gospodine Maček novih hapšenja i progona zbog Vašeg zastupanja Hrvatskog pitanja?

Vladko Maček: Nemam se čega bojati jer idem putem pravednosti, poštenja, bez ugnjetavanja drugih naroda. Strpljiv sam i spreman na dugo čekanje Hrvatske samostalnosti na miran način.

Simon: Hvala Vam što se posjetili Koprivnicu i našli vremena za ovaj intervju.

Novinar: Simon Sović, u Koprivnici XXI. prosinca 1928.